EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.3.2010
KOM(2010)114 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen forelægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet.

Efter beslutningens artikel 1 betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale Fællesskabet det beløb, som producenterne skylder Fællesskabet i henhold til tillægsafgiften på mælk for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade producenterne at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af:

– at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og

– at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra 1. januar 2004.

Efter beslutningens artikel 2 er ydelsen af støtten betinget af, at Italien anmelder beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode til EUGFL, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Italien anmeldte beløbet for den samlede tillægsafgift for de pågældende perioder ved brev af 26. august 2003.

Den udestående gæld blev fratrukket de udgifter, som EUGFL finansierede for november 2003, 2004 og 2005.

Efter beslutningens artikel 3 skal de kompetente italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i henhold til tillægsafgiften for perioderne fra 1995/96 til 2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til nævnte bestemmelser forelagt Kommissionen deres femte rapport ved brev af 23. november 2009 fra AGEA vedrørende betalingen af afdraget for 2008.

Betaling af afgifter efter afdragsordningen

Af de i alt ca. 23 300 producenter, der skylder afgifter for de syv perioder, som rådsbeslutningen vedrører, men som af nationale domstole har opnået betalingshenstand, indtil de endelige kendelser foreligger, har 15 403 valgt at betale efter afdragsordningen. Ved at vælge afdragsordningen forpligtede de sig til at trække alle retstvister tilbage. Manglende

betaling af et års afdrag indebærer også udelukkelse fra ordningen, og producenterne risikerer konfiskation af det fulde skyldige beløb med renters rente.

De 15 403 deltagende producenter skyldte omkring 345 mio. EUR i 2004, inden første afdrag blev betalt, hvilket svarer til ca. 1/4 af det samlede beløb for udestående gæld på producentniveau. Det ser altså ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig ordningen. Producenterne med de større individuelle leveringsoverskridelser (ca. 8 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 1 mia. EUR for de syv perioder) har derimod foretrukket ikke at indgå i afdragsordningen. Det skal dog bemærkes, at de italienske myndigheder i 2008 modtog ca. 95 nye ansøgninger om afdragsbetalinger svarende til omkring 3 mio. EUR.

Femte afdrag blev inden den 31. december 2008 betalt af 12 038 producenter til et samlet beløb af 25 125 386,94 EUR. De italienske myndigheder har fastslået, at 11 872 producenter har indbetalt i alt 24 217 314,32 EUR i 2008. Det betyder, at 98,5 % af producenterne rettidigt har indbetalt 96,4 % af afgifterne under det femte afdrag. Rettidig indbetaling af første, andet, tredje og fjerde afdrag er tidligere blevet opgjort til henholdsvis 99,6 %, 97,9 %, 99,5 % og 99,7 % af de skyldige beløb. Det samlede indbetalte afgiftsbeløb vedrørende de fire første afdrag andrager således omkring 127 mio. EUR (98,6 % af det samlede skyldige beløb).

Selv om disse niveauer afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen af de sager, hvor betaling ikke er blevet registreret inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang myndighederne håndhæver deres forpligtelse til at sørge for en korrekt overholdelse af ordningens betingelser og fuldstændig opkrævning af det skyldige afgiftsbeløb.

For den femte afdragsperiode havde 166 producenter endnu ikke indbetalt afdrag svarende til 908 072,62 EUR ved udgangen af 2008. Ifølge oplysninger fra de italienske myndigheder underrettede de centrale myndigheder de relevante regionale myndigheder om alle disse sager, så de kan foretage opkrævning af de skyldige beløb (inkl. renter).

I den forbindelse bemærker Kommissionen dog, at den femte italienske rapport ikke indeholder nogen angivelse af de faktisk opkrævede afgiftsbeløb, der er en følge af de italienske myndigheders kontroller og inddrivelsesprocedurer.

Afgifter for perioderne 1995/96 til 2001/02, der ikke er indgået i afdragsbetalingsordningen

Den forholdsvis lave anvendelse af afdragsbetalingsordningen, for så vidt angår de indbetalte afgiftsbeløb, er allerede blevet omtalt. Det indebærer, at den hindring, som den suspension af betalingsanvisningerne, som de italienske domstole har tilkendt, udgør, indtil den endelige kendelse foreligger, fortsat består for omkring 8 000 producenter, der skal betale ca. 1 mia. EUR og har valgt at fortsætte deres retstvist.

Kommissionen gav i sine tidligere vurderingsrapporter til Rådet udtryk for, at Italiens fremtidige årlige rapporter specifikt bør vedrøre retstvister for de pågældende syv perioder og indeholde oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retstvister. Uden sådanne oplysninger kan Kommissionen ikke korrekt overvåge, hvilke fremskridt der gøres med opkrævningen af den del af afgiften, der ikke blev indbetalt i forbindelse med afdragsbetalingsordningen.

Rapporten om det femte afdrag indeholder i modsætning til den foregående rapport fra Italien ikke nogen oplysninger om disse retssager.

Ikke desto mindre viser nogle supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder modtog i august 2009, at administrationen har opnået resultater i sager svarende til ca. 11 mio. EUR. Kommissionen har imidlertid ikke modtaget oplysninger om, hvorvidt dette beløb reelt er opkrævet. De oplysninger, der blev modtaget i august 2009, viser også, at beløb på ca. 529 mio. EUR stadig er omtvistet ved de italienske domstole.

Kommissionen beklager, at der kun er langsomme fremskridt med hensyn til opkrævningen af den del af afgiften, der ikke indgik i afdragsbetalingsordningen, og at oplysningerne fra de italienske myndigheder ikke har været tilstrækkelige. Fremskridtenes langsommelighed skyldes dels retssagernes længde (af de udestående afgiftsbeløb på ca. 529 mio. EUR vedrører de ca. 527 mio. EUR retssager, der har varet i 5-10 år), dels varigheden af inddrivelsen af de beløb, for hvilke tvisten er afsluttet (den italienske rapport om det femte afdrag indeholder ingen oplysninger om inddrivelsen, men tidligere oplysninger viser, at kun ca. 300 000 EUR er blevet opkrævet indtil 2008 efter succesfulde retssager).

Konklusion

Kommissionen finder, at de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort i forbindelse med inddrivelsen af de beløb, som de producenter, der har valgt at indgå i den i 2003 af Rådet godkendte afdragsbetalingsordning for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, skylder, er udtryk for en hensigtsmæssig forvaltning af denne ordning. Kommissionen gør imidlertid opmærksom på, at da den ikke har nogen oplysninger om de beløb, der faktisk er opkrævet fra de få deltagende producenter, der undlod at indbetale afdrag, og som derfor blev udelukket fra yderligere deltagelse, er den ikke i stand til at bedømme forvaltningens hensigtsmæssighed eller eventuelle fremskridt vedrørende opkrævningen af den tilsvarende afgift. Kommissionen anser det for nødvendigt, at de italienske myndigheders fremtidige rapporter indeholder tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om sådanne opkrævninger.

Hvad angår de afgiftsbeløb, der ikke indgik i afdragsordningen, og for hvilke tvisterne afgøres ved de italienske domstole, beklager Kommissionen de opnåede fremskridts langsomme karakter, og den mener, at inddrivelsen af afgifter på denne måde må forbedres væsentligt. Som ovenfor nævnt finder Kommissionen, at det er nødvendigt, at de italienske myndigheders fremtidige rapporter indeholder tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om opkrævningen af den del af de udestående afgiftsbeløb, der ikke indgik i afdragsordningen.